

Calen nous polítics: es va votar independència!

written by Llorenç Prats | 18 d'octubre de 2019

La base social per la independència és ferma. Els polítics que la representen, ara no. Les enquestes de cara al 10 de novembre ja demostren, una vegada més, que hi ha una **majoria** per fer efectiva la independència. Tot i que la independència és un dret inalienable del poble català, després del referèndum d'autodeterminació també és un mandat popular.

Aquesta realitat, històrica i nacional, suposa, a la pràctica, el bloqueig automàtic de l'Estat espanyol. El sistema espanyol no sap ni vol articular sistemes de consens, d'esperit **plurinacional**. És un sistema caduc i sense futur. Per funcionar, Espanya necessita, d'acord amb la seva Constitució, unes majories fortes. Majories dels 2/3 de la cambra. El sistema afeblit de bipartidisme que han edificat ja ho impedeix. Ni PP ni PSOE mai sumaran els 234 diputats per fer res, malgrat que plantegin destrosses encara pitjors.

Per als catalans, més enllà del que s'ha fet fins ara, sense recorregut ni dignitat, la via clara de futur és la independència. I amb la idea de **bloqueig**, cal forçar unes noves eleccions espanyoles. I tantes com calguin. Aquestes del 10 de novembre tampoc reeixiran!

Els intents a la desesperada de potenciar *Más País*, com en el seu moment van fer amb **Ciudadanos**, per intentar assolir els 234 diputats treballant conjuntament, serà un esforç inútil que no els durà enlloc.

Espanya és un projecte polític fracassat, sense objectius senzills ni voluntat integradora. La gent catalana ho sap i va fent. Els catalans ara ja no cediran davant de qualsevol proposta de millora del finançament o de restauració de l'estatut. Ni que alliberin els presos polítics amb qualsevol

peregrina idea d'indult o d'**amnistia**.

La independència és innegociable perquè es va votar entre tots i enmig de mil dificultats. No hi ha res que pugui substituir el referèndum d'**autodeterminació** del primer d'octubre de 2017. Cap succedani de consulta o proposta de llei d'amnistia serveix.

Però, després de dos anys fent el pena, com a poble i com a ciutadans, la conclusió és clara. Els polítics d'ara no serveixen ni valen per fer la independència. Ni els de JxCAT ni els d'ERC. Ells van modelar l'aplicació del **155** sobre l'ínfim autogovern català, ells van assumir la presó preventiva de persones innocents i, ara, ells pacten sense rubor amb els partits del 155 arreu on poden.

Només la punta de llança de **Primàries** Catalunya s'han establert al marge d'aquesta dialèctica. Caldrà esperar que la seva força social, tal com van ser les consultes populars del 2009 al 2011, acabi conformant el moviment polític que porti aquest país a la independència, al progrés i al benestar que ens mereixem com a poble treballador i responsable.

Les nacions que avancen saben que de l'adversari o enemic mai ve cap avantatge. Cap. Tot el que depengui d'Espanya i del seu sistema electoral, judicial o financer acaba sent un greu **perjudici** per als catalans. Els britànics ho han descobert pel que suposa la Unió Europea. Els portuguesos sempre ho han tingut al cap respecte dels espanyols. Faltem nosaltres!

La unitat de la societat catalana, sense divisions, franca i noble, és la del **Primer** d'Octubre. El republicanisme honest i la bondat ciutadana junts són una força imparable en benefici de tots, vinguin d'on vinguin i siguin d'on siguin. És una energia política que si els espanyols la reprimeixen també els acabarà dessagnant. Per això, amb la independència, tothom hi guanya. Fem-la!